

Gustav Strniša:

Krt.

Rdeča detelja žari,
oče krt jo opazuje;
kakor plamen cvet gori:
»To je lučka,« krt modruje.

In že deteljo je vzel,
v mračni rov jo je zavlekel,
kazal deci jo vesel,
niti suknjice ni slekel.

Lučka pa gorela ni,
rov temačen je ostal;
»Veter jo je vpihnil mi,«
oče krt je modroval.

Janko Polák:

Ob zibelki.

<i>Detece moje,</i>	<i>Dete, tvoj očka</i>
<i>srček moj zlati,</i>	<i>nima cekinov,</i>
<i>kadar te zibljem,</i>	<i>pač pa še nekaj</i>
<i>moram jokati.</i>	<i>hčeric in sinov.</i>

<i>Kaj ti bo, dete,</i>	<i>Ali, če Bogec</i>
<i>tvoja lepota?</i>	<i>da ti poštenje,</i>
<i>Trnjeva bodo</i>	<i>lepo le bode</i>
<i>vsa tvoja pota.</i>	<i>tvoje življenje.</i>

Kaj bi jokalo,
srčece zlato,
da le v poštenju
bodeš bogato!